

256

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 5 grudnia 1970 r.

w sprawie obowiązku zgłaszania i zwalczania posocznicy karpi u ryb.

Na podstawie art. 17 lit. f), art. 29 lit. a) i art. 109 przepisów z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. z 1927 r. Nr 77, poz. 673 i Nr 114, poz. 975, z 1928 r. Nr 26, poz. 229, z 1932 r. Nr 26, poz. 229, Nr 60, poz. 573 i Nr 67, poz. 622, z 1934 r. Nr 110, poz. 976, z 1938 r. Nr 27, poz. 245, z 1948 r. Nr 49, poz. 373 i z 1951 r. Nr 1, poz. 4) zarządza się, co następuje:

§ 1. Do zaraźliwych chorób zwierzęcych, podlegających obowiązkowi zgłaszania w myśl art. 20 przepisów z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. Nr 77, poz. 673 z późniejszymi zmianami) włącza się posocnicę karpi u ryb.

§ 2. Osoby fizyczne i prawne oraz państwowe jednostki organizacyjne, w których faktycznym władaniu znajdują się stawy, jeziora, rzeki i inne zbiorniki wodne, zwane dalej zbiornikami wodnymi, w razie wystąpienia u ryb objawów posocznicy karpi lub podejrzenia o tę chorobę, równocześnie ze zgłoszeniem o tym właściwemu do spraw weterynarii organowi prezydium powiatowej rady narodowej obowiązane są, do czasu przyjazdu powiatowego lekarza weterynarii:

- 1) zaniechać spuszczenia wody ze zbiorników wodnych o nieprzepływowej wodzie,

- 2) zaniechać wylawiania ryb żywych,
- 3) zebrane lub wylowione ryby śnięte ze zmianami chorobowymi przechować w miejscu odosobnionym w celu okazania ich powiatowemu lekarzowi weterynarii.

§ 3. 1. Właściwy do spraw weterynarii organ prezydium powiatowej rady narodowej, otrzymawszy zgłoszenie (§ 2) lub wiadomość z innych źródeł o wystąpieniu posocznicy karpi u ryb albo o podejrzeniu istnienia tej choroby, niezwłocznie zbada i ustali przez powiatowego lekarza weterynarii na miejscu:

- 1) kiedy i jakie zauważono pierwsze objawy chorobowe,
- 2) czy w czasie ostatnich 3 miesięcy przed zauważeniem objawów chorobowych, wzbudzających podejrzenie o posocnicę karpi:

- a) wprowadzono z zewnątrz ryby do zbiorników wodnych, a jeżeli tak, to kiedy i skąd,
- b) wywożono na zewnątrz ryby, a jeżeli tak, to kiedy i dokąd.

2. Powiatowy lekarz weterynarii, działając wspólnie z właściwym zakładem higieny weterynaryjnej, przeprowadzi badanie ryb śniętych i chorych oraz podejrzanych o posocnicę karpi.

§ 4. 1. W razie stwierdzenia przez powiatowego lekarza weterynarii u ryb posocznicy karpi właściwy do spraw weterynarii organ prezydium powiatowej rady narodowej **uzna** zbiornik wodny za obszar zakażony posocznicą karpi, a ponadto w granicach, w jakich to okaże się potrzebne w celu zapobieżenia szerzeniu się tej choroby, wydaje decyzję:

- 1) nakazującą zniszczenie ryb śniętych, wykazujących zmiany chorobowe,
- 2) zakazującą wnoszenia tarlaków oraz materiału zarybieniowego z zakażonego obszaru wodnego do innych zbiorników wodnych,
- 3) zakazującą używania sprzętu rybackiego, który był używany na obszarze wodnym zakażonym posocznicą karpi, bez uprzedniego dokładnego oczyszczenia i odkażenia,
- 4) nakazującą dokonanie zabiegów, mających na celu zlikwidowanie posocznicy karpi.

2. Właściwy do spraw weterynarii organ prezydium powiatowej rady narodowej w uzasadnionych wypadkach może zezwolić na przenoszenie tarlaków i materiału zarybieniowego poza obszar wodny zakażony posocznicą karpi.

3. Powiatowy lekarz weterynarii sprawdza wykonanie decyzji określonej w ust. 1.

§ 5. O stwierdzeniu posocznicy karpi u ryb powiatowy lekarz weterynarii zawiadamia powiatowych lekarzy weterynarii sąsiednich powiatów i wojewódzkiego lekarza weterynarii, jeżeli zaś zbiorniki wodne, w których wystąpiły u ryb objawy posocznicy karpi, zagrażają zdrowiu ludzi —

także właściwego terenowo powiatowego inspektora sanitarnego.

§ 6. Właściwy do spraw weterynarii organ prezydium powiatowej rady narodowej uznaje posocznicę karpi u ryb za wygasłą po zlikwidowaniu tej choroby na danym obszarze wodnym. Równocześnie organ ten uchyla wydaną decyzję o zakazie wnoszenia tarlaków oraz materiału zarybieniowego do innych zbiorników wodnych (§ 4 ust. 1 pkt 2).

§ 7. O uznaniu posocznicy karpi u ryb za wygasłą powiatowy lekarz weterynarii zawiadamia powiatowych lekarzy weterynarii sąsiednich powiatów i wojewódzkiego lekarza weterynarii oraz właściwego terenowo powiatowego inspektora sanitarnego w wypadku, gdy był on zawiadomiony o stwierdzeniu posocznicy karpi u ryb (§ 5).

§ 8. Przepisy rozporządzenia, dotyczące właściwych do spraw weterynarii organów prezydiów powiatowych rad narodowych, mają również zastosowanie do organów weterynarii prezydiów rad narodowych miast stanowiących powiaty oraz prezydiów dzielnicowych rad narodowych miast wyłączonych z województw.

§ 9. Traci moc rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20 lipca 1937 r. o włączeniu posocznicy karpi do chorób podlegających obowiązkowi zgłaszania i zwalczania tej choroby (Dz. U. Nr 57, poz. 455).

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1971 r.

Minister Rolnictwa: w z. A. Kacała